

borger, naar Princippet „Samme Løn for samme Arbejde“ er gennemført, naar der ved Ansættelser og Embeder ikke spørges om Mand eller Kvinde, men kun om Egen-skaber og Skikkethed, naar Kvinden har faaet Adgang til direkte at øve sin Indflydelse i Kommune og Stat — altsaa Valgret og Valgbarhed paa samme Betingelser og under samme Vilkaar som de, der gælder for Manden — først da er det overflødigt at have et Kvindesagsblad, først da er det Samfunds-spørgsmaal „Kvindesagen“ paa naturlig og retmæssig Maade bragt ud af Verden.

Vort Blad har da Eksistensberettigelse en Stund endnu — gid den Stund maatte blive kort!

Den Tid vil komme, og meget kunde tyde paa, at den ikke er fjærn, da der i Samfundslivet ikke vil blive regnet med Mænd og Kvinder, men kun med Mennesker. Indtil da bør Kvinderne staa sammen. Det er for tidligt at danne Partier, og det er virkningsløst at slutte sig til Partier. Om en Kvinde nu er Socialdemokrat, Venstre eller Højre, har meget ringe Betydning i Forhold til den Kendserning, at hun slet ingen Stemme har, er lig med Nul i det politiske Liv.

Om dette ene store Maal: overhovedet at blive regnet med — bør alle Kvinder samle sig. Naar dette Maal er naaet vil det være naturligt, at Kvinderne deler sig efter andre Linier. Da er Kvindesagsspørgsmaalet løst, og Kvinderne kan da skilles og hver for sig gaa til det Parti, hvor de efter deres Tilbøjelighed og deres Anskuelser hører hjemme.

Naar vi har faaet Nøglen til al direkte Indflydelse i det offentlige Liv (Valgretten) udleveret af det offentlige Livs nuværende Magthavere (Mændene — d. v. s. Mændene over 30 Aar, de under 30 Aar er paa dette Punkt foreløbig Kvindernes Lidelsesfæller), da kan vi bruge den i Overensstemmelse med vore Anskuelser og vor Overbevisning.

Indtil den er i vor Besiddelse bør vi alle staa sammen, uanset hvad der ellers kan skille.

Russiske Kvinder.

Den for hele Rusland fælles Forening for Kvinders politiske Ligestilling med Mænd holdt i Oktober Maaned 1905 et mærkeligt og stærkt bevæget Møde i Moskva. De russiske Kvinders Sammenkomst var oprindeligt bestemt til at vare tre Dage, men paa Grund af Generalstrejken Indtræden forlængedes det til fem. Deltagernes Antal var 151. Finlands Delegerede Anna Furuhjelm, der deltog i Mødet, skildrer i det finske Kvindeblad „Nuti“ sine Indtryk fra disse Dage. Generalstrejken „adskilte os fra hele den øvrige Verden. Telegrafene bragte os ikke mere noget Budskab; Posten udleveredes ikke; Gaderne var om Aftenen mørke, kun hist og her var der sat en Petroleumslampe op i Lygterne; Butiksvinduerne var tilspigrede; Vandledningen tillukket. Da jeg om Aftenen gik til Mødestedet, gav mine Fodtrin Genlyd i de tomme Gader; uvilkaarligt betragtede de, der mødtes, hverandre med Mistro; Mørket gjorde sit dertil; desuden gik der Rygter om forestaaende Blodbad; disse Rygter bestyrkedes af, at selve Erkebispem i Moskva havde sammenkaldt sine trofaste til Møde i Kirkerne, hvor der efter endt Gudstjeneste skulde forhandles om Midlerne til at bekæmpe Frihedsbevægelsen“.

Noget af det første, der skete paa Mødet var Afsendelsen af en „Sympatiadresse“ til *Vera Nikolajevna Figner*, der har siddet 25 Aar i Schlüsselsburgs forfærdelige Fængsel, anklaget som Nihilist, og som nu efter udstaaet Straf har faaet sin Frihed, rigtignok under Form af Forvisning til Gouvernementet Archangel. Modsat de fleste andre, der i russiske Fængsler plejer at tilsætte deres Legems- og Sjælskræfter delvis eller helt, og ofte ender i Vanvid, er Vera N. F. gaaet Prøven uskadt igennem. I varme Ord takkede Forsamlingen hende for hendes Deltagelse i Frihedskampen og sluttede med at sige: „Det er vort inderlige Haab, at De, den første blandt os Kvinder, i den kommende Nationalforsamling ogsaa skal være den første Kvinde, som der, i Besiddelse af alle borgerlige Rettigheder, skal repræsentere vort Køn“.

Mødets Forhandlinger drejede sig om to Punkter: 1) om hvilke Forholdsregler, Foreningen burde tage for at naa sit Øjemed, og 2) om den politiske Stilling i Rusland.

Med Hensyn til det første besluttede Mødet foruden at udsende et Opraab til Folket at paavirke og oplyse den offentlige Mening gennem Folkemøder og Foredragsholdere. Personer, der havde særlig organisatorisk Talent, skulde udsendes for at danne nye Kredse og omordne de gamle; en Komite ønskedes oprettet for at faa en Liste forfattet over saadanne populære politiske, økonomiske og Kvindesagsskrifter, som egnede sig til